

**Wykaz zmian w zakresie stanu prawnego w książce
Przychodzi uczeń do prawnika... część dla młodzieży gimnazjalnej**

Strona 22	
Jest:	Powinno być:
<p>Art. 339 Kodeksu postępowania cywilnego: 1. Jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. (...)</p>	<p>Art. 339 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego: Sąd może wydać wyrok zaoczny na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany w wyznaczonym terminie nie złożył odpowiedzi na pozew. (...)</p> <p>Art. 340 Kodeksu postępowania cywilnego: § 1. Sąd wyda wyrok zaoczny, jeżeli mimo niezłożenia odpowiedzi na pozew skierowano sprawę do rozpoznania na rozprawie, a pozwany nie stawił się na tę rozprawę, albo mimo stawienia się nie bierze w niej udziału. Przepis art. 339 § 2 stosuje się. § 2. Wyrok wydany w nieobecności pozwanego nie będzie zaoczny, jeżeli pozwany żądał przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności lub składał już w sprawie wyjaśnienia ustnie lub na piśmie.</p>
Strona 23	
Jest:	Powinno być:
<p>Procedura cywilna, administracyjna, karna i podatkowa przewiduje, że z upływem terminu wyznaczonego na odbiór korespondencji - doręczenie uważa się za dokonane i przesyłkę pozostawia się w aktach.</p>	<p>Procedura administracyjna, karna i podatkowa przewiduje, że z upływem terminu wyznaczonego na odbiór korespondencji - doręczenie uważa się za dokonane i przesyłkę pozostawia się w aktach.</p>
-	<p>W przypadku procedury cywilnej sprawa przedstawia się nieco inaczej. Jeżeli nie odbierzemy pozwu lub innego pisma procesowego wywołującego potrzebę podjęcia obrony naszych praw, a w sprawie nie doręczono nam wcześniej żadnego pisma i nie ma zastosowania art. 139 § 2-3¹ Kodeksu postępowania cywilnego lub inny przepis szczególny przewidujący skutek doręczenia zastępczego, pismo takie doręcza się za pośrednictwem komornika. W przypadku dalszych pism w sprawie z upływem terminu wyznaczonego na odbiór korespondencji - doręczenie uważa się za dokonane i przesyłkę pozostawia się w aktach.</p>
Strona 24	
Jest:	Powinno być:
<p>Art. 139 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego: W razie niemożności doręczenia w sposób przewidziany w artykułach poprzedzających, pismo przesłane za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe należy złożyć w placówce pocztowej tego operatora, a doręczane w inny sposób - w urzędzie właściwej gminy, umieszczając zawiadomienie o tym w drzwiach mieszkania adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej ze wskazaniem gdzie i kiedy pismo pozostawiono, oraz z</p>	<p>Art. 139 (1) k.p.c. [Doręczanie pism procesowych przez komornika] § 1. Jeżeli pozwany, pomimo powtórzenia zawiadomienia zgodnie z art. 139 § 1 zdanie drugie, nie odebrał pozwu lub innego pisma procesowego wywołującego potrzebę podjęcia obrony jego praw, a w sprawie nie doręczono mu wcześniej żadnego pisma w sposób przewidziany w artykułach poprzedzających i nie ma zastosowania art. 139 § 2-3¹ lub inny przepis szczególny przewidujący skutek doręczenia,</p>

<p>pouczeniem, że należy je odebrać w terminie siedmiu dni od dnia umieszczenia zawiadomienia. W przypadku bezskutecznego upływu tego terminu, czynność zawiadomienia należy powtórzyć.</p>	<p>przewodniczący zawiadamia o tym powoda, przesyłając mu przy tym odpis pisma dla pozwanego i zobowiązując do doręczenia tego pisma pozwanemu za pośrednictwem komornika. § 2. Powód w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia mu zobowiązania, o którym mowa w § 1, składa do akt potwierdzenie doręczenia pisma pozwanemu za pośrednictwem komornika albo zwraca pismo i wskazuje aktualny adres pozwanego lub dowód, że pozwany przebywa pod adresem wskazanym w pozwie. (...)</p>
---	--

Strona 42

Jest:	Powinno być:
<p>Art. 79 ust. 1 Ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych: Twórca, którego autorskie prawa osobiste zostały zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania. W razie dokonanego naruszenia może także żądać, aby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności aby złożyła publiczne oświadczenie o odpowiedniej treści i formie. Jeżeli naruszenie było zawinione, sąd może przyznać twórcy odpowiednią sumę pieniężną tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę lub - na żądanie twórcy - zobowiązać sprawcę, aby uiścił odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez twórcę cel społeczny.</p>	<p>Art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych: Uprawniony, którego autorskie prawa majątkowe zostały naruszone, może żądać od osoby, która naruszyła te prawa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zaniechania naruszania; 2) usunięcia skutków naruszenia; 3) naprawienia wyrządzonej szkody: <ol style="list-style-type: none"> a) na zasadach ogólnych albo b) poprzez zapłatę sumy pieniężnej w wysokości odpowiadającej dwukrotności, a w przypadku gdy naruszenie jest zawinione - trzykrotności stosownego wynagrodzenia, które w chwili jego dochodzenia byłoby należne tytułem udzielenia przez uprawnionego zgody na korzystanie z utworu; 4) wydania uzyskanych korzyści.

Strona 44

Jest:	Powinno być:
<p>W różnych ustawach można znaleźć wspólne elementy praw uczniowskich. Prawa i obowiązki ucznia wynikają zarówno z prawa międzynarodowego, jak i krajowego. Kwestie te reguluje między innymi Międzynarodowy Pakt Praw Obywatelskich i Politycznych, Konwencja o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, Konwencja o prawach dziecka, a także Konstytucja RP, Ustawa o systemie oświaty czy rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej.</p>	<p>W różnych ustawach można znaleźć wspólne elementy praw uczniowskich. Prawa i obowiązki ucznia wynikają zarówno z prawa międzynarodowego, jak i krajowego. Kwestie te reguluje między innymi Międzynarodowy Pakt Praw Obywatelskich i Politycznych, Konwencja o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, Konwencja o prawach dziecka, a także Konstytucja RP, ustawa Prawo oświatowe, ustawa o systemie oświaty czy rozporządzenia ministra właściwego do spraw edukacji.</p>

Strona 47

Jest:	Powinno być:
<p>Art. 39 ust. 2. ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, zwanej dalej Ustawą o systemie oświaty: Dyrektor szkoły lub placówki może, w drodze decyzji, skreślić ucznia z listy uczniów w przypadkach określonych w statucie szkoły lub placówki. Skreślenie następuje na podstawie uchwały rady pedagogicznej, po zasięgnięciu opinii samorządu uczniowskiego.</p>	<p>art. 68 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe: Dyrektor szkoły lub placówki może, w drodze decyzji, skreślić ucznia z listy uczniów w przypadkach określonych w statucie szkoły lub placówki. Skreślenie następuje na podstawie uchwały rady pedagogicznej, po zasięgnięciu opinii samorządu uczniowskiego.</p>
<p>Art. 55. Ustawy o systemie oświaty: 1. W szkole i placówce działa samorząd uczniowski, zwany dalej „samorządem”. 2. Samorząd tworzą wszyscy uczniowie szkoły lub placówki. 3. Zasady wybierania i działania organów samorządu określa regulamin uchwalany przez ogół uczniów w głosowaniu równym, tajnym i powszechnym. Organy samorządu są jedynymi reprezentantami ogółu uczniów. 4. Regulamin samorządu nie może być sprzeczny ze statutem szkoły lub placówki. 5. Samorząd może przedstawiać radzie szkoły lub placówki, radzie pedagogicznej oraz dyrektorowi wnioski i opinie we wszystkich sprawach szkoły lub placówki, w szczególności dotyczących realizacji podstawowych praw uczniów, takich jak: 1) prawo do zapoznawania się z programem nauczania, z jego treścią, celem i stawianymi wymaganiami; 2) prawo do jawnej i umotywowanej oceny postępów w nauce i zachowaniu; 3) prawo do organizacji życia szkolnego, umożliwiające zachowanie właściwych proporcji między wysiłkiem szkolnym a możliwością rozwijania i zaspokajania własnych zainteresowań; 4) prawo redagowania i wydawania gazety szkolnej; 5) prawo organizowania działalności kulturalnej, oświatowej, sportowej oraz rozrywkowej zgodnie z własnymi potrzebami i możliwościami organizacyjnymi, w porozumieniu z dyrektorem; 6) prawo wyboru nauczyciela pełniącego rolę opiekuna samorządu (...).</p>	<p>art. 85 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe: 1. W szkole i placówce działa samorząd uczniowski, zwany dalej "samorządem". 2. Samorząd tworzą wszyscy uczniowie szkoły lub placówki. 3. Zasady wybierania i działania organów samorządu określa regulamin uchwalany przez ogół uczniów w głosowaniu równym, tajnym i powszechnym. Organy samorządu są jedynymi reprezentantami ogółu uczniów. 4. Regulamin samorządu nie może być sprzeczny ze statutem szkoły lub placówki. 5. Samorząd może przedstawiać radzie szkoły lub placówki, radzie pedagogicznej oraz dyrektorowi wnioski i opinie we wszystkich sprawach szkoły lub placówki, w szczególności dotyczących realizacji podstawowych praw uczniów, takich jak: 1) prawo do zapoznawania się z programem nauczania, z jego treścią, celem i stawianymi wymaganiami; 2) prawo do jawnej i umotywowanej oceny postępów w nauce i zachowaniu; 3) prawo do organizacji życia szkolnego, umożliwiające zachowanie właściwych proporcji między wysiłkiem szkolnym a możliwością rozwijania i zaspokajania własnych zainteresowań; 4) prawo redagowania i wydawania gazety szkolnej; 5) prawo organizowania działalności kulturalnej, oświatowej, sportowej oraz rozrywkowej zgodnie z własnymi potrzebami i możliwościami organizacyjnymi w porozumieniu z dyrektorem; 6) prawo wyboru nauczyciela pełniącego rolę opiekuna samorządu. 6. Samorząd w porozumieniu z dyrektorem szkoły lub placówki może podejmować działania z zakresu wolontariatu. 7. Samorząd może ze swojego składu wyłonić radę wolontariatu. (...)</p>

Strona 55	
Jest:	Powinno być:
Ograniczenie wolności to kara polegająca na pracy na cele społeczne. Zamiast tego, sąd może też orzec potrącenie od 10 do 25% wynagrodzenia za pracę. W czasie odbywania tej kary, skazany nie może bez zgody sądu zmieniać miejsca stałego pobytu oraz musi udzielać wyjaśnień dotyczących odbywania kary.	Ograniczenie wolności to kara polegająca na nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne i/lub potrąceniu od 10% do 25% wynagrodzenia za pracę w stosunku miesięcznym na cel społeczny wskazany przez sąd (mogą być one orzeczone łącznie lub osobno). W czasie odbywania tej kary, skazany nie może bez zgody sądu zmieniać miejsca stałego pobytu oraz musi udzielać wyjaśnień dotyczących odbywania kary.
Strony 58-59	
Jest:	Powinno być:
<p>Art. 185a. Kodeksu postępowania karnego: § 1. W sprawach o przestępstwa popełnione z użyciem przemocy lub groźby bezprawnej lub określone w rozdziałach XXIII, XXV i XXVI Kodeksu karnego pokrzywdzonego, który w chwili przesłuchania nie ukończył 15 lat, przesłuchuje się w charakterze świadka tylko wówczas, gdy jego zeznania mogą mieć istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, i tylko raz, chyba że wyjdą na jaw istotne okoliczności, których wyjaśnienie wymaga ponownego przesłuchania, lub żąda tego oskarżony, który nie miał obrońcy w czasie pierwszego przesłuchania pokrzywdzonego.</p> <p>§ 2. Przesłuchanie przeprowadza sąd na posiedzeniu z udziałem biegłego psychologa. Prokurator, obrońca oraz pełnomocnik pokrzywdzonego mają prawo wziąć udział w przesłuchaniu. Osoba wymieniona w art. 51 § 2 lub osoba pełnoletnia wskazana przez pokrzywdzonego, o którym mowa w § 1, ma prawo również być obecna przy przesłuchaniu, jeżeli nie ogranicza to swobody wypowiedzi przesłuchiwanego. Jeżeli oskarżony zawiadomiony o tej czynności nie posiada obrońcy z wyboru, sąd wyznacza mu obrońcę z urzędu.</p> <p>§ 3. Na rozprawie głównej odtwarza się sporządzony zapis obrazu i dźwięku przesłuchania oraz odczytuje się protokół przesłuchania.</p> <p>§ 4. W sprawach o przestępstwa wymienione w § 1 małoletniego pokrzywdzonego, który w chwili przesłuchania ukończył 15 lat, przesłuchuje się w warunkach określonych w § 1-3, gdy zachodzi uzasadniona obawa, że przesłuchanie w innych warunkach mogłoby wywrzeć negatywny wpływ na jego stan psychiczny.</p>	<p>Art. 185a Kodeksu postępowania karnego: § 1. W sprawach o przestępstwa popełnione z użyciem przemocy lub groźby bezprawnej lub określone w rozdziałach XXIII, XXV i XXVI Kodeksu karnego pokrzywdzonego, który w chwili przesłuchania nie ukończył 15 lat, przesłuchuje się w charakterze świadka tylko wówczas, gdy jego zeznania mogą mieć istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, i tylko raz, chyba że wyjdą na jaw istotne okoliczności, których wyjaśnienie wymaga ponownego przesłuchania, lub żąda tego oskarżony, który nie miał obrońcy w czasie pierwszego przesłuchania pokrzywdzonego.</p> <p>§ 2. Przesłuchanie przeprowadza sąd na posiedzeniu z udziałem biegłego psychologa niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia wpływu wniosku. Prokurator, obrońca oraz pełnomocnik pokrzywdzonego mają prawo wziąć udział w przesłuchaniu. Osoba wymieniona w art. 51 § 2 lub osoba pełnoletnia wskazana przez pokrzywdzonego, o którym mowa w § 1, ma prawo również być obecna przy przesłuchaniu, jeżeli nie ogranicza to swobody wypowiedzi przesłuchiwanego. Jeżeli oskarżony zawiadomiony o tej czynności nie posiada obrońcy z wyboru, sąd wyznacza mu obrońcę z urzędu.</p> <p>§ 3. Na rozprawie głównej odtwarza się sporządzony zapis obrazu i dźwięku przesłuchania oraz odczytuje się protokół przesłuchania.</p> <p>§ 4. W sprawach o przestępstwa wymienione w § 1 małoletniego pokrzywdzonego, który w chwili przesłuchania ukończył 15 lat, przesłuchuje się w warunkach określonych w § 1-3, gdy zachodzi uzasadniona obawa, że przesłuchanie w innych warunkach mogłoby wywrzeć negatywny wpływ na jego stan psychiczny. (...)</p>

Strona 63	
Jest:	Powinno być:
Jeśli jednak wartość pożyczki przekracza 500 zł, zgodnie z Kodeksem cywilnym umowa powinna być stwierdzona pismem dla celów dowodowych.	Jeśli jednak wartość pożyczki przekracza 1.000 zł, zgodnie z Kodeksem cywilnym umowa wymaga zachowania formy dokumentowej.
Strona 65	
Jest:	Powinno być:
Konsument to najogólniej osoba fizyczna (człowiek), która zawiera z przedsiębiorcą (sprzedawcą w sklepie stacjonarnym lub internetowym) umowę. Konsument nabywa towary na własny użytek, który nie jest związany z jego pracą, bądź prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą.	Konsument to najogólniej osoba fizyczna (człowiek), która zawiera z przedsiębiorcą (sprzedawcą w sklepie stacjonarnym lub internetowym) umowę. Konsument nabywa towary na własny użytek, który nie jest związany z jego pracą, bądź prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą. Przy czym od stycznia 2021 r. z uprawnień konsumenta może korzystać także osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, jeżeli dokonuje zakupu na firmę, ale kupowany przedmiot nie jest bezpośrednio związany z jej działalnością zawodową gospodarczą.